

A baloldal Főhrere

L. SIMON LÁSZLÓ | ÍRÓ, ORSZÁGGYÜLÉSI KÉPVISELŐ

Az 1956-os forradalom ötvenedik évfordulóján ünnepelőket megverető egykori miniszterelnökről a legifjabb választópolgárok már nem tudhatják, valójában mire képes, de most kimutatta a foga fehérlét: Gyurcsány Ferenc ugyanis nekirontott a Nemzeti Színház igazgatójának. Kormányzati hatalom híján csak verbális gumibottal fenyegetőzik, de jól látszik, mire számíthatna a jelenlegi kormányzati többség és a vele szimpatizáló értelmiség, ha Gyurcsány egyszer újra hatalomhoz jutna. Ezt írja a DK-s Főhrer: „Amilyen az Adjon Isten, olyan lesz a fogadj Isten. Ezek nem finnyások. Vidnyánszky Attila lett a Színművészeti ura. Kultúrharca a javából. Pusztuljon a nyitott, szabad művészet és kultúra! Jöjjenek a pártkatonák! Lehet így is. Most nincs mit tenni. Készüljenek. Vidnyánszky és társai addig maradnak, amíg Orbán. Utána buknak. Sőt! Minden értelemben földönfutók lesznek. Nem lesz árokbetemetés. Zárójel lesz. Levegőtlen világ azoknak, akik megölték a magyar szabadságot. Így van ez rendjén. Higgadtan, racionálisan, szárazon. Akik meg még egyensúlyoznak: ideje magatokra találni, felébredni, élni! Vagy küzdedek a hazaért, vagy cinkosok lesztek. Vagy-vagy.”

Mégis milyen pártkatonákra gondol az ötvenes évek retorikáját idéző útszításában? Vidnyánszky Attila Európa-szerte elismert autonóm alkotó, Kossuth-díjas rendező, egy szakmai egyesület demokratikusán megválasztott elnöke, s egy törvényes átalakítás során létrejött, a Színház- és Filmművészeti Egyetemet fenntartó alapítvány elnöke. S ha már adjonisten, ne menjünk el mellett, hogy a mi politikai közösségünk nem üldözte azokat a színházi vezetőket, akiket 2010 előtt neveztek ki. Alföldi Róbert kitöltötte az igazgatói mandátumát a Nemzeti éln, a fővárosi direktorok többsége is a helyén maradt Mácsai Páltól Máté Gáborig. Mi sosem neveztük őket pártkatonának, csak mert neveztek ki. Alföldi Róbert kitöltötte az igazgatói mandátumát a Nemzeti éln, a fővárosi direktorok többsége is a helyén maradt Mácsai Páltól Máté Gáborig. Mi sosem neveztük őket pártkatonának, csak mert neveztek ki. Alföldi Róbert kitöltötte az igazgatói mandátumát a Nemzeti éln, a fővárosi direktorok többsége is a helyén maradt Mácsai Páltól Máté Gáborig. Mi sosem neveztük őket pártkatonának, csak mert neveztek ki.

Ne legyenek illúzióink, a baloldal Főhrere nem csupán a jobboldalon „tenne rendet”, hanem előd-

jeihez hasonlóan az egész országban: majd ő eldönti, ki a cinkos, ki árulta el a hazát, az eszmét. Jönnek majd újra a listázások, az államosítások, a vagyon-elkobozások, a kényszertársbéreletek.

Sajnos a művészet szabadságára, a magántulajdon szentségére, a fékek és ellenúlyok rendszerére oly érzékeny baloldali elit, a magukat véleményformálóknak tartó értelmiségiek hallgatnak, miként 2004-ben, amikor Gyurcsány a határon túli magyarok ellen uszított, vagy 2006-ban, amikor a békés tömegbe lövett. Most legalább azoknak a baloldali színházi szakembereknek kellene megszólalniuk, akik 2010 után is nyugodtan végezhetnék a munkájukat, már ha fontos nekik a szolidaritás, a jogállamiság és a szabadság.

Ezt vártam volna Csáki Judit kritikustól is, de ő inkább arról értekezett, miként fogja Vidnyánszky a kaposvári színészképzés után a színművészetit is tönkretenni: „VA úgy lép be az SZFE-re, hogy ő a főnök. Úgy fog beszélni a hallgatókkal, úgy ígér új campust, pénzt, paripát fegyvert, hogy a felük mindjárt fölesküszik rá. És ahogy egyenként tünezznek el az oktatók, senkinek nem fog feltűnni. Erre számítanak, ezt akarják. A hallgatók kezében most van eszköz: ha VA bemegy egy terembe, ők ugyanazon az ajtón azonnal kijöhetnek. (...) Nem lesz igazi retorzió, még diplomaelvonás sem lesz, ha sokan vagytok, és egyszerre mozdultok.” Vélekedhet így Csáki Judit, de nagyon rossz a fénytörése annak, hogy mindezt közvetlenül Gyurcsány brutális fenyegetőzése után tette. Egy szóval sem említette meg, hogy a DK vezetőjének írása vállalhatatlan, hogy nem kérünk ismét abból a kommunista diktatúrából, amely megfoszt bennünket a méltóságunktól, a vagyonunktól. Úgy látszik, a jelenlegi kormány leváltásának érdekében minden megengedhető a sajátjaiknak: a határon túli magyar megtagadása, a forradalomra emlékezők elleni terror, a földönfutóvá tétellel való fenyegetőzés, és a „volt” antiszemitaikkal, a hatalomért mindenre képes jobbikosokkal való szövetség. Csáki Judit is tudja: Rákosi, Kádár, Aczél, Apró és Gyurcsányék ölték meg a magyar szabadságot, s úgy látszik, újra meg akarják tenni. |ml